

5a Biennial d'Art Leandre Cristòfol

DATES : Del 3 de febrer al 2 d'abril de 2006

LLOC : Centre d'Art la Panera

Comissària: Glòria Picazo

Jurat: Teresa Blanch, Manel Clot, Jesús Navarro, Glòria Picazo i Lluís Sanmartin

5e Biennial d'Art Leandre Cristòfol

Martín Azúa / Gerard Moliné, Santiago Cirugeda, Carles Congost, Miquel Mont, Marina Núñez, Javier Peñafiel, Fernando Renes, MP & MP Rosado, Francesc Ruiz.

Javier Peñafiel, *Confianza quería penetrar*, 2004

Enguany arribem a la cinquena edició de la Biennial d'Art Leandre Cristòfol, després d'un llarg recorregut de vuit anys, des que el novembre de 1997 s'inaugurés la primera edició. Un recorregut que ha estat marcat per la posada en funcionament del Centre d'Art la Panera l'any 2003, una fita important que delimita un treball, previ a la seva obertura, de preparació i de difusió de les arts visuals contemporànies a la ciutat, no només amb la col·lecció que s'anava formant arran de les diferents edicions de la Biennial, sinó també amb les

exposicions individuals que d'ella sorgien. Al mateix temps, però, aquesta fita marca l'inici d'una programació expositiva i d'activitats des del nou Centre d'Art la Panera que, en una part significativa, segueix tenint la Biennial i la col·lecció d'art contemporani que en va sorgint com un dels eixos vertebradors de la seva tasca. En aquest sentit, una exposició com *Pintar sense pintar*, mostrada al Centre durant la primavera de 2005, partia expressament d'una de les línies temàtiques apuntada dins de la col·lecció: la revisió del fet pictòric avui i la multiplicitat de respostes que es poden donar en afirmar-lo, tot negant moltes de les convencions que sobre ell segueixen existint. Un altre fet rellevant fou la presentació al CeSac, Centro Sperimentale per le Arti Contemporanee de Caraglio (Itàlia), durant la tardor de 2004, d'una important selecció d'obres de la col·lecció que, contraposades a la magnífica sèrie de gravats "Los caprichos" de Francisco de Goya, oferien una visió insòlita, àmplia i diversificada de l'art que s'està produint en l'actualitat a l'Estat espanyol.

En un moment com l'actual, en què les col·leccions públiques d'art contemporani encara són tan escasses a Catalunya, la decisió de seguir propiciant una biennial, la finalitat de la qual és l'ampliació i consolidació d'una col·lecció, sembla ser encara avui plenament encertada. I per aquesta raó, la nova edició d'enguany persisteix en reforçar línies temàtiques dins de la

Centre d'Art la Panera
Pl. de la Panera, 2 Tel. 973 262 185 lapanera@paeria.es

De dimarts a divendres, de 10 a 14 h i de 16 a 20 h Dissabtes d'11 a 14 h i de 16 a 20 h
Diumenges i festius, d'11 a 14 h. Dilluns tancat

col·lecció, com és la ja esmentada revisió de la pintura (Miquel Mont), la importància del dibuix com a eina narrativa amb una diversitat de propostes que fan del seu ús no només una tècnica sinó una manera d'entendre el fet visual avui per part de les generacions més joves (Javier Peñafiel, Fernando Renes i Francesc Ruiz) i la transversalitat que s'està produint entre disciplines com, per exemple, entre art i disseny (Azúa/Moliné) i entre art i arquitectura (Santiago Cirugeda). Dins d'aquesta diversitat, les propostes de Carles Congost i de MP & MP Rosado confirmen la heterogeneïtat de mitjans que s'estan emprant en l'actualitat al servei de propòsits que tant poden ser reflex d'un escenari social (Carles Congost), com fruit d'una reflexió portada a la introspecció més absoluta (els germans Rosado).

MP & MP Rosado, *Sin Título V (serie trabajos verticales)*, 2004

Finalment, i com ja vam iniciar en l'edició anterior, hem convidat de nou Marina Núñez, artista que ja va ser seleccionada per a la segona edició de la Biennial, amb la intenció de poder ampliar la seva aportació dins de la col·lecció. En els darrers mesos la seva presència ha estat rellevant al Centre d'Art la Panera, ja que va mostrar obres seves a l'exposició Dual. Trànsits i encreuaments per la història de l'art, durant l'estiu del 2005.

El convenciment que el fet creatiu ha de ser contemplat des d'una òptica molt diversa, que abasti des de les propostes artístiques més significatives per la seva envergadura a aquells aspectes de la creació més marginals i sovint considerats d'un interès relatiu, ens ha esperonat a continuar amb les dues noves seccions que ja vam iniciar per a la quarta edició de la Biennial. La primera és la dedicada al vídeo monocal, pensada per donar sortida a aquells treballs videogràfics de joves creadors i d'artistes

consolidats que han participat en altres edicions de la Biennial, com és el cas de Francisco Ruiz de Infante, que no tenen uns canals de visibilitat habituals i continuats. I la segona és la que aplega llibres i publicacions d'artista, una secció que amb els dos anys transcorreguts des que la iniciàrem, ha confirmat la seva raó de ser, tal i com es pot veure amb l'increment de participants i de propostes en l'edició d'enguany. Els continguts d'aquesta secció es relacionen estretament amb la proliferació de la pràctica del dibuix abans esmentada, però també i molt especialment amb un increment considerable d'aquelles opcions que, des d'uns marges tant tècnics com conceptuals, intenten defensar posicions que no perdin el rastre personal en front dels processos uniformitzadors als quals avui es veu abocada la nostra societat.

Glòria Picazo

Centre d'Art la Panera

Pl. de la Panera, 2 Tel. 973 262 185 lapanera@paeria.es

De dimarts a divendres, de 10 a 14 h i de 16 a 20 h Dissabtes d'11 a 14 h i de 16 a 20 h
Diumenges i festius, d'11 a 14 h. Dilluns tancat

Vídeo monocanal

Sergio Belinchón, David Bestué / Marc Vives, Dionís Escorsa, Elena Genís, Cova Macías, Marta Petit, Francisco Ruiz de Infante / Christian Sebille

Actualment, és innegable que el vídeo és un mitjà àmpliament utilitzat pels artistes i plenament acceptat pels museus, centres d'art i galeries. La marginalitat en la qual va néixer i es va desenvolupar ja és història. Podríem parlar d'una progressiva consolidació del mitjà que ara mateix el fa present en qualsevol mostra, al mateix temps que és del tot necessari en els processos de treball de molts creadors.

Entre les diferents presentacions que adopten els treballs videogràfics, majoritàriament ens trobem amb la instal·lació i el vídeo en monocanal. En aquesta secció de la Biennal el format escollit és el monocanal, que consisteix en una projecció sobre pantalla o visionat des d'un monitor. La major simplicitat tècnica a l'hora d'exhibir el vídeo en monocanal - contràriament a les necessitats tecnològiques i espacials de moltes videoinstal·lacions que cerquen introduir l'espectador dins la imatge projectada- fa possible que aquest sigui més accessible i pugui tenir una difusió més àmplia. En aquest cas, tot l'esforç creatiu ha d'anar adreçat al contingut i a les formes del propi vídeo, ja que és l'únic àmbit en el qual es pot intervenir, des del moment en què no hi ha cap condicionant espacial que es pugui utilitzar com a marc o recurs. Aquest fet, en definitiva, no ha de ser entès com una limitació, ja que es pot tractar un ampli conjunt de temes des de múltiples vessants i utilitzant diferents recursos tècnics.

En la selecció que hem realitzat per a la Biennal no hem volgut establir cap relació entre els treballs; es tracta d'una tria atemàtica que vol donar a conèixer diferents vies d'aproximació a aquest mitjà, d'aquí que trobem treballs que parteixen de la idea de documentació i arxiu d'accions efímeres (David Bestué / Marc Vives, Elena Genís); treballs propers al documental, que poden estar més o menys aferrats al terreny de la realitat, és a dir, que poden buscar l'objectivitat o acostar-se a la ficció i a la mistificació (Cova Macías, Dionís Escorsa); treballs que experimenten amb la captació d'imatges, els sons, la música i el posterior muntatge del material filmat (Francisco Ruiz de Infante); treballs que prenen com a tema els espais públics i l'arquitectura (Sergio Belinchón) i treballs que adopten les tècniques de l'animació (Marta Petit).

Per altra banda,, amb la inclusió -per segona vegada consecutiva- del vídeo en monocanal a la Biennal d'Art Leandre Cristòfol, el que volem és nodrir progressivament el fons de la nostra mediateca i, al mateix temps, donar visibilitat a una sèrie de treballs recents -que, certament, tenen cada vegada una presència més preponderant en exposicions, festivals i fires. Es tracta d'un espai que considerem del tot necessari per tal de conservar, fer accessibles, difondre i divulgar tota una sèrie de treballs que creiem rellevants i que, referint-nos a la seva perdurabilitat física, inherentment són víctimes de la pròpia fragilitat del mitjà.

David Bestué / Marc Vives, *Acciones en casa*, 2005

Antoni Jove

Formes interdisciplinàries de lectura
Llibres d'artista i publicacions especials

Belleza infinita, Raimond Chaves, Fundación 30Km/s, Martí Guixé, Julia Montilla, Enrique Radigales, Francesc Ruiz

La utilització del llibre com a mitjà per transmetre idees de manera visual s'allunya de la concepció tradicional de la publicació i de la literatura. El segle XX ha donat lloc a una mescla entre disciplines fins al punt que, a través de préstecs entre llenguatges artístics, han aparegut noves modalitats de comunicació. Encara que originàriament el llibre fos contenidor exclusivament de textos, en l'actualitat no es pot obviar que la paraula es beneficia en nombroses ocasions de la imatge i altres tipus de símbols com a recurs per facilitar la lectura i comprensió del seu contingut.

Francesc Ruíz, *Big Ben*, 2005-2006

A la vegada, l'art visual ha fet servir l'escriptura i el llibre per explicar o remarcar un aspecte de l'obra artística i potenciar així les seves possibilitats d'expressió. Des del vessant de l'art, la fusió entre l'art visual i la publicació-llibre ha estat una pràctica recurrent de molts artistes com un mitjà per donar a conèixer la seva obra o merament com a suport de creació afegit.

Per la seva banda, com a conseqüència de la utilització de les noves tecnologies en el procés de creació o com a forma bàsica de difusió del treball artístic, la xarxa ens proporciona noves experiències de lectura, així com nous formats d'edició i exhibició que permeten les pràctiques digitals.

Darrerament, els llibres d'artista i les publicacions especials estan recuperant un especial protagonisme. En aquest sentit, la Biennal d'Art Leandre Cristòfol, des de la passada edició, dedica un espai a aquesta pràctica atesa la seva presència en la creació artística contemporània.

Maria López